

Bryssel den 23 november 2021
(OR. en, de, pl, fr)

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0361(COD)**

**13203/21
ADD 1 REV 1**

**COMPET 737
MI 772
JAI 1126
TELECOM 388
CT 132
PI 100
AUDIO 98
CONSOM 231
CODEC 1367
JUSTCIV 165**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	13203/21 ADD1
Komm. dok. nr:	14124/20 + COR1 + ADD1
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG – Allmän riktlinje – Uttalanden

UTTALANDE FRÅN DANMARK

Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

Danmark stöder ordförandeskapets kompromisstext för att nå fram till en allmän riktlinje vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 25 november 2021.

Danmark stöder generellt det överordnade målet att uppdatera de övergripande reglerna om ansvar och skyldigheter för leverantörer av digitala tjänster, och onlineplattformar i synnerhet.

Danmark beklagar dock djupt att det i förordningen inte fastställs några skyldigheter för importörer. Det är ett problem att ingen i unionen kan hållas ansvarig i fall där e-marknadsplatser gör det möjligt för näringsidkare att sälja sina varor och tjänster från tredjeländer direkt till europeiska konsumenter. Det har förekommit flera fall där farliga och olagliga produkter har hamnat hos europeiska konsumenter, och de lider av det system som vi har i dag. Genom undantaget från ansvar bibehålls således ett kryphål när det gäller import av varor som inte överensstämmer med EU-lagstiftningen, vilket skadar inte bara konsumentskyddet utan även de europeiska företagens konkurrenskraft. I detta avseende har Danmark strävat efter en mer ambitiös lagstiftning som säkerställer att det alltid finns en part i EU som ska hållas ansvarig för produkter som förs in på den europeiska marknaden – oavsett om produkterna säljs offline eller online.

Vi hoppas att vår begäran om ansvar för importörer kommer att beaktas på ett lämpligt och seriöst sätt under nästa etapp i förhandlingarna.

Även om det inte ändrar vår ståndpunkt i denna fråga välkomnar Danmark de åtgärder i avsnitt 3A som innebär att e-marknadsplatser måste leva upp till ytterligare krav i syfte att säkerställa konsumentskyddet och att produkter som säljs till europeiska konsumenter är säkra.

UTTALANDE FRÅN TYSKLAND

Förordningen om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

Allmän riktlinje

Uttalande till protokollet från Förbundsrepubliken Tysklands övergångsregering

Tyskland stöder den text som ordförandeskapet lagt fram för att nå en allmän riktlinje vid rådets möte (konkurrenskraft) den 25 november 2021. Vi välkomnar särskilt stärkandet av Europeiska kommissionens befogenheter att identifiera, övervaka och kontrollera mycket stora onlineplattformar och mycket stora sökmotorer online. Detta kommer att säkerställa ett effektivt genomförande av bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster. Samtidigt understryker vi, inför de kommande förhandlingarna med Europaparlamentet, att ytterligare förbättringar måste göras för att säkerställa ännu större effektivitet i rättsakten om digitala tjänster.

Vi är angelägna om att se till att upprätthålla den nuvarande höga skyddsnivån i Tyskland på grundval av internationella standarder (FN:s konvention om barnets rättigheter och allmän kommentar nr 25 om barns rättigheter i den digitala miljön från FN:s kommitté för barnets rättigheter) när det gäller skydd av barn och ungdomar i medierna. Detta måste under alla omständigheter garanteras genom bestämmelser i rättsakten om digitala tjänster, till exempel genom lämpliga möjligheter till undantag som medger högre standarder.

Tyskland välkomnar att rättsakten om digitala tjänster skapar ett enhetligt regelverk för att bekämpa olagligt innehåll online. Vi är positiva till att göra reglerna om skyldigheter i samband med radering och tillhörande tidsfrister mer ambitiösa och rättsligt bindande för mycket stora onlineplattformar. Värdtjänstleverantörernas informationsskyldigheter enligt artikel 15a i förhållande till brottssbekämpande och rättsliga myndigheter bör också förtydligas. Medlemsstaterna bör kunna fastställa vilka brott på deras territorium som ska rapporteras. När det gäller mycket stora onlineplattformar bör medlemsstaterna få möjlighet att utvidga anmälningsskyldigheterna i sin nationella lagstiftning till brott som äventyrar det demokratiska samhället eller har en varaktig negativ inverkan på utövandet av yttrandefriheten, i den mån de är förenliga med Europeiska unionens grundläggande värden. Vi stöder också med eftertryck en utvidgning av artikel 15 till att omfatta en lagringsskyldighet för raderat olagligt innehåll.

De kommande förhandlingarna med Europaparlamentet bör användas till att stärka tillsynsmöjligheterna för nationella myndigheter och konsumentskyddet, bland annat genom att införa proaktiva krav på tillbörlig aktsamhet för leverantörer av e-marknadsplatser. Det är det enda sättet för tillsynsmyndigheterna att effektivt stävja den enorma mängden olaglig handel med varor och djur. Vi föreslår också ett förbud mot anonyma erbjudanden om djur på e-marknadsplatser, även från privata aktörer. De kommande förhandlingarna med Europaparlamentet är ett tillfälle för Europeiska unionen att förankra målen för den europeiska gröna given i rättsakten om digitala tjänster. Man bör beakta miljöaspekterna vid riskbedömningen av mycket stora onlineplattformar. E-marknadsplatser bör också tillhandahålla mer information för att främja hållbar konsumtion.

Eftersom mycket stora onlineplattformar i allt högre grad har blivit platser för offentlig debatt och oömbärliga distributionskanaler för leverantörer av medietjänster, bör större uppmärksamhet ägnas åt mediernas frihet och mångfald i enlighet med stadgan. För att uppnå detta bör förfaranderegler införas som förbjuder stora onlineplattformar att avlägsna eller på annat sätt skada innehåll eller tjänster som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster på grund av överträdelse av plattformens allmänna villkor utan att först ha samrått med leverantören av medietjänster. Dessutom är det nödvändigt att i artikel 12 – eller på annat lämpligt ställe – betona att mediernas frihet och mångfald vederbörligen måste beaktas vid utformningen och tillämpningen av de allmänna villkoren för en plattform. Plattformarna bör anta en uppförandekod som förtydligar dessa krav. Vi är också bekymrade över funktionen hos kontrollstrukturerna i rättsakten om digitala tjänster, som är avgörande för rättsakten ska bli framgångsrik. Ytterligare ansträngningar bör göras för att utnyttja synergier med befintliga institutioner (t.ex. den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster, Erga) och dessa institutioners möjligheter att delta. I detta sammanhang är det också viktigt att vi fortsätter med befintliga och beprövade samarbetsmekanismer, såsom det samförståndsavtal som ingåtts av medlemmarna i Erga. I detta övergripande sammanhang är det också viktigt att se till att medlemsstaternas befogenheter på detta område bevaras.

Slutligen förespråkar Tyskland att icke vinstdrivande utbildnings- och forskningsdatabaser inte ska omfattas av definitionen av en ”onlineplattform”, eftersom dessa databaser inte medför de risker som rättsakten om digitala tjänster är avsedd att bekämpa.

Inför de kommande förhandlingarna med Europaparlamentet förlitar vi oss på att dessa aspekter allvarligt och noggrant kommer att beaktas och inkluderas i de överväganden som ska göras.

UTTALANDE FRÅN POLAND

Uttalande från Polen om rättsakten om digitala tjänster

Polen stöder ordförandeskapets kompromisstext om förordningen om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (*rättsakten om digitala tjänster*) i syfte att nå en allmän riktlinje vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 25 november 2021.

Vi betonar dock starkt att förbättringar måste göras för att utkastet till rättsakt om digitala tjänster fullt ut ska kunna stärka konsumentinflytandet i EU och säkerställa en effektiv tillämpning av reglerna i rättsakten.

Det bör klargöras att rättsakten om digitala tjänster på lämpligt sätt gör en avvägning mellan behovet av ett snabbt avlägsnande av olagligt innehåll från internet och skyddet av yttrande- och informationsfriheten. Rättsakten om digitala tjänster bör innehålla tydliga regler om behörighet över dessa plattformar så att de verkställighetsåtgärder som vi vidtar blir effektiva och tillräckliga.

Efterlevnadsmekanismen i rättsakten om digitala tjänster baseras på ursprungslandsprincipen, som är en grundläggande princip för den inre marknaden med obestridliga fördelar i form av utvecklingsmöjligheter för mindre leverantörer av förmedlingstjänster i EU, och bör ta hänsyn till lämplig medverkan av den medlemsstat där tjänstemottagarna befinner sig. Destinationens samordnare för digitala tjänster kan tillhandahålla ovärderliga kunskaper om nationell rätt och lokala förhållanden i den berörda medlemsstaten.

Dessutom bör mycket stora onlineplattformar och mycket stora sökmotorer vara tillräckligt representerade inom EU och inrätta lämpliga kanaler för bilateral kommunikation, särskilt med behöriga myndigheter från alla medlemsstater. Rättsakten om digitala tjänster bör föreskriva en skyldighet för tjänsteleverantörer att bekräfta mottagandet av korrespondens via kontaktpunkten.

Det är nödvändigt att i texten till rättsakt om digitala tjänster behålla bestämmelser som förtydligar att rättsakten inte påverkar rätten för berörda mottagare, personer eller enheter att överklaga beslutet vid domstol eller administrativ myndighet i det land där de har sitt säte, sin hemvist eller permanent vistas, i enlighet med den lag som är tillämplig i den staten.

Vi är övertygade om att ovannämnda konstruktiva och rationella förbättringar kommer att bidra till uppnåendet av en tillfredsställande kompromiss i de kommande interinstitutionella förhandlingarna.

GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN ITALIEN OCH SPANIEN

GEMENSAMT UTTALANDE OM RÄTTSAKTEN OM DIGITALA TJÄNSTER

Italien och Spanien stöder ordförandeskapets kompromisstext för att nå fram till en allmän riktlinje vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 25 november 2021.

Vi understryker dock med eftertryck behovet av förbättringar för att rättsakten om digitala tjänster inte ska urvattnas under det fortsatta förfarandets förhandlingar.

Vi anser till exempel att de spårbarhetsskyldigheter som föreskrivs för e-marknadsplatser i artikel 24a bör utvidgas för att säkerställa att det som är olagligt offline också är olagligt online.

Faktum är att dessa skyldigheter är nödvändiga för att hejda bedrägliga företag och stoppa olagligt innehåll och olagliga produkter från att spridas via olika digitala tjänster och via en mängd olika leverantörer av förmedlingstjänster, och på så sätt bidra till att skapa en säker, öppen och tillförlitlig digital miljö.

Därför stöder vi utvidgningen av tillämpningsområdet för artikel 24a till att omfatta värdtjänstleverantörer, webbhotell, innehållsleveransnätverk, domännamnsregister och domännamnsombud, betaltjänster och annonseringstjänster.

Vi är övertygade om att en sådan begäran kommer att beaktas på ett seriöst sätt under kommande förhandlingar.

UTTALANDE FRÅN UNGERN

Uttalande från Ungern om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

Ungern fäster stor vikt vid skyddet av EU-medborgarnas yttrandefrihet. Därför är vi fast beslutna att säkerställa en ännu effektivare efterlevnadskontroll för förordningen om digitala tjänster.

Ursprungslandsprincipen är en viktig grundläggande regel på den inre marknaden, som ger vinster i form av förutsägbara regelverk för mindre europeiska leverantörer av förmedlingstjänster. Den medför dock inte några sådana fördelar på EU-medborgarnivå. Asymmetrier föreligger vad gäller rättigheter mellan leverantörer av onlineplattformar och deras användare samt när det gäller offentliga myndigheter, som saknar de verktyg som krävs för att fullt ut skydda användarna mot otillbörliga metoder. Detta problem förvärras av det faktum att det finns ett ökande antal tjänster och plattformar som riktar sig till medborgare i medlemsstaterna utan att vara lagligt etablerade i EU.

Samtidigt som vi behåller ursprungslandsprincipen på EU-nivå som en allmän regel, får vi inte glömma att skydda våra konsumenters legitima intressen.

För att stärka EU:s konsumenter och säkerställa en effektiv efterlevnadskontroll av bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster är det värt att överväga möjligheten att mer aktivt involvera destinationsländernas tillsynsmyndigheter i tillsynen av mycket stora onlineplattformar och mycket stora sökmotorer online. Vi anser att det i många fall krävs en djupgående förståelse av särdragen i nationell lagstiftning och sociokulturella sammanhang för att korrekt förstå och hantera praxis vad gäller innehållsmoderering.

Ungern efterlyser därför en mer ambitiös strategi för att garantera högsta möjliga skyddsnivå för konsumenternas rättigheter. För att uppnå dessa mål krävs lösningar som är anpassade till detta snabbt föränderliga plattformsekonomiska ekosystem, vilket kräver en grundlig utvärdering av våra grundläggande principer.

UTTALANDE FRÅN FINLAND

Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG

Finland stöder ordförandeskapets kompromisstext för att nå fram till en allmän riktlinje vid mötet i rådet (konkurrenskraft) den 25 november 2021.

Finland stöder ordförandeskapets kompromissförslag när det gäller de föreslagna bestämmelserna om sanktioner, men det är viktigt att under trepartssamtalen säkerställa flexibilitet i texten, så att medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning kan fastställa högsta bötesbelopp i förhållande till de olika skyldigheter som föreskrivs i rättsakten om digitala tjänster.

Dessutom bör medlemsstaterna ha lämpligt nationellt handlingsutrymme för att införa administrativa sanktionsavgifter för offentliga myndigheter i särskilda fall där offentliga myndigheter kan åläggas en lagstadgad skyldighet att på nationell grund och utan vinstsyfte tillhandahålla en tjänst som kan definieras som en förmedlingstjänst.

UTTALANDE FRÅN LUXEMBURG

Uttalande från Luxemburg om rättsakten om digitala tjänster och rättsakten om digitala marknader

Förslaget till rättsakt om digitala tjänster och förslaget till rättsakt om digitala marknader syftar till att skapa en fullt fungerande inre marknad för såväl företagsanvändare som konsumenter genom att man inrättar harmoniserade rättsliga ramar för att göra onlinemiljön säkrare och säkerställa rättvis konkurrens i hela Europeiska unionen.

Luxemburg stöder helhjärtat målet att införa tydliga och konsekventa ramar för att komma till rätta med den rådande rättsliga splittring som bottnar i sinsemellan olika nationella lagar inom de områden som omfattas av de båda rättsakterna. Luxemburg kan därför stödja det kompromisspaket som förhandlats fram i rådet och föreslagits av det slovenska ordförandeskapet, och som innehåller alla de delar som krävs för att nå en bra överenskommelse med Europaparlamentet.

Under de fortsatta förhandlingarna kommer Luxemburg att försäkra sig om att fördelarna med en fullständig harmonisering, som vid behov kan kompletteras med ett ömsesidigt erkännande, bevaras eller rentav stärks i texterna, och att inga ytterligare undantag, möjligheter till ”överreglering” eller annan flexibilitet införs för nationella lagstiftare eller nationella myndigheter. Vi kommer också att insistera på att ambitionsnivån i Europeiska kommissionens förslag behålls när det gäller villkor för en säker onlinemiljö samt ett rättvist och konkurrenskraftigt marknadstillträde.

Rättsakten om digitala tjänster

En europeisk strategi är absolut nödvändig för att uppnå en hög säkerhetsnivå online. Luxemburg håller fast vid de principer som fastställs i e-handelsdirektivet, särskilt ursprungslandsprincipen, som är ett centralt inslag för att den inre marknaden ska fungera väl och som garanterar att företagen inte behöver anpassa sig till 27 olika nationella lagstiftningar. Detta vore en omöjlig uppgift för mindre företag och en synnerligen avskräckande faktor för försäljning över gränserna. Den allmänna riktlinje som det slovenska ordförandeskapet har föreslagit respekterar denna strategi och måste behållas.

Vad gäller verkställighet lägger Luxemburg likaså stor vikt vid konsekvens och enhetlighet i tillämpningen av regler för att garantera rättssäkerhet för alla berörda aktörer. En harmonisering är av yttersta vikt inte bara för de materiella reglerna i sig utan också med avseende på deras tolkning och tillämpning. Digitala tjänster är gränsöverskridande till sin natur. Det vore därför kontraproduktivt om 27 myndigheter skulle ansvara för att tillämpa reglerna i rättsakten om digitala tjänster samtidigt i ett visst fall. Luxemburg välkomnar att det som huvudregel fortsätter att vara mellanhandens etableringsland som bär ansvaret för att säkerställa verkställighet av de harmoniserade reglerna i rättsakten om digitala tjänster, bland annat tack vare ett närmare samarbete med de övriga medlemsstaterna och kommissionen – förutom när det gäller mycket stora aktörer.

Med anledning av dess paneuropeiska karaktär välkomnar Luxemburg de exklusiva befogenheter som Europeiska kommissionen har fått gällande gränsöverskridande systemfrågor som rör de mycket stora onlineplattformarna, i enlighet med vad som föreslås i det slovenska ordförandeskapets kompromisstext. Med denna lösning bevaras logiken med en enhetlig tillämpning på samma sätt som verkställighetsmekanismen på grundval av etableringslandet. Detta system avspeglar också den strategi som är antagen inom ramen för rättsakten om digitala marknader, där kommissionen har exklusiva genomförandebefogenheter gentemot stora digitala s.k. grindvakter.

I fråga om rättsakten om digitala tjänster ger slutligen Luxemburg sitt starka stöd till dess övergripande karaktär, som gäller för alla typer av mellanhänder och alla typer av olagligt innehåll – såvida det inte finns mer specifika regler på EU-nivå. Vi varnar för risken med att överbelasta rättsakten om digitala tjänster genom att lösa alla problem kopplade till digitala tjänster, eftersom det redan finns eller håller på att utvecklas flera sektorsspecifika initiativ¹. Rättsakten om digitala tjänster existerar inte i ett rättsligt vakuum och många europeiska lagstiftningar, varav vissa antogs nyligen, är även tillämpliga på mellanhänder på internet. Luxemburg kommer att fortsätta att förespråka motstånd mot att debatter från andra politikområden importeras i rättsakten om digitala tjänster, i syfte att bevara praktiska regler och maximera möjligheterna till ett snabbt antagande av medlagstiftarna.

¹ Förordningen om terrorisminnehåll online, upphovsrättsdirektivet, direktivet om audiovisuella medietjänster eller förslaget till förordning om allmän produktsäkerhet – för att bara nämna några.

Rättsakten om digitala marknader

Luxemburg stöder fullt ut målen i rättsakten om digitala marknader, som är att skapa rättvisa marknader genom att förbjuda otillbörligt beteende av dominerande digitala plattformar. Små och medelstora plattformar bör kunna konkurrera med stora s.k. grindvakter, så att de kan erbjuda sina tjänster över gränserna och dra full nytta av den inre marknaden. Det är de europeiska konsumenterna som skulle vinna mest på att få ett utbud med förbättrade villkor.

I den allmänna riktlinje som utarbetats av det slovenska ordförandeskapet värnar man om dessa mål utan att åsidosätta målet om harmonisering, bland annat genom att man klargör och begränsar medlemsstaternas möjligheter att lagstifta på nationell nivå. Endast med en gemensam europeisk strategi kan grindvakternas befogenheter på den inre marknaden bemötas. Luxemburg kommer att noggrant övervaka att dessa mål inte urvattnas, särskilt de övergripande bestämmelser som klargör att rättsakten om digitala marknader har företräde framför nationell lagstiftning (såsom artikel 1.5).
